

Szerkesztőségi Iroda:

Fővár, Szt. Ferenciek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése
Írta küldendők az előfizetési díjak nyitlerték és hirdetések.

Hirdetések jutalmánosan számítatnak

MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztizásági szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” az „Alsó-Muraközi Takarékpénztár” és „Önszervező-szövetkezet” s a Muraköz-hegységi köznevelési „Önképző-klub” hivatalos közlönye

Előfizetési árak:

Égész évre 4 forint
Fél évre 2 forint
Negyed évre 1 forint
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések meg előfizetésen:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukos M., Oppolich A.,
Daube G. L. és társaság és Herndl
Brünner: Stern M.

Nyitlertéti pótsumma 10 kr.

Boldog újévet!

Az újévi gratulatio, vagyis helyesebben jó kívánások kifejezése enek kötelezettsége alól a vezércikkíró legkevésbé vonhatja ki magát.

Hiába váltaná meg az újévi üdvözlöt, neki el kell mondania mondókáját. Ő nem független. Neki sok ura van, sőt két zsarnoka is!

Urai, a lap előfizetői azon gyengédebb kötelezettségeknél fogva, melyeket a ház barátjának, ki hetenkint legalább egyszer látogatába érkezik, mellőzni soha sem szabad. Zsarnokai pedig először a szerkesztő, ki újévi cikket rendel meg mint szabónál a folsó kabátot) és a szedőgyerek, ki a szerkesztő kívánságát execráni szokta.

Mindezeknek elmondásával éppen nem szándékozom jókívánásaim értékét leszállítani s éppen nem akarom teljes kötelezettségem melatni be azt, ami a leg-szintébb szívből érkezik s a minék teljesítése öröm; csak a főötöti panas-zomnak akarok kifejezést adni, hogy miért parancsolnak az embernek olyant, mit fölívás nélküli sokkal jobban és ügyesebben tudna elvégezni.

A szabó bizonyára jobb kabátot csinál megrendelésre, de annál rosszabb cikket az

író. A gondolatokat nem lehet szabott órára megrendelni.

Én, midőn a szerkesztő megrendelését vettem, azonnal a nyomdába siettem s végig tanulmányoztam a lap előfizetőinek névsorát, hogy mértéket vehessenek a megrendelt kabátokról s a szerint csináljam meg a gratulatiót.

Megvallom e tanulmány nem kis zavarba hozott.

A diszes névsorban a társaságnak oly különböző, mondhatni ellentétes elemeit találtam képviselve, hogy meg kelle döbbennem, minő szövetből és minő szabással készítem a kabátot, hogy mindenkire reá illyék? Hol találjak kívánást, mely mindenkinek szíve szerinti legyen?

Mit kívánjak általánosságban, hogy abból a delnő, a tanár, a lelkész, a tanító, a gazda a kereskedő, az iparos, az orvos, az ügyvéd, a jegyző stb. mind kikapja a részét s azzal meg legyen elégedve?

Ez nem olyan könnyű dolog, amit első pillanatra látszik.

Az emberek érdekei oly ellentétesek, hogy ha az ember mindenkit meg akar nyerni, általánosságban se merjen kívánni valamit, mert bizonyos lehet benne, hogy azzal az egyik vagy másik fél érdekét ok-

vetlenül érinti, sőt sérteni fogja, s hogy a mi az egyikre hasznos lenne, káros a másikkra.

Idézzünk példákat!

Az egészség, az már csak olyan minden ember által óhajtott általános áldás, hogy annak kívánása ellen jözan és természetes észszel senkinek nem lehet kifogása!

Kérdezzük meg csak az orvosokat és gyógyszerészeket!

Ők bizonyára csak mosolyogni fognak és mit sem felelnek hangosan, de okvetlenül így fognak gondolkolni magukban: „Szép szép; de aztán mi lesz belőlünk? Epidemiákat éppen mi sem kívánunk; de egy-egy kis, átsuhanó, de azért orvost és gyógyszerészt igénylő betegség a t. c. másoknak sem ártana, nekünk meg éppen nem volna kárunkra!”

A békesség, e szép szelid tündérelány ugy-e hogy szintén értékes ajándék lenne a beállott új esztendőben? De hát a szegény ügyvéd miől éljen s a nagybaszú végrehajtó, hogy kapjon illetéket, napidíjat, ha perlekedő felek nincsenek.

A hosszú életről nem is beszélék! Ezt sokan, én ugyan nem, tehernek tartják; a kóporsókészítő asztalos, a halottkém, a pap, de leginkább a kántor meg-

A „Muraköz” tárczája

A megfogott rókák.

(Folytatás.)

Andor is bemutatott az érkezeteknek, a kik a szomszéd bérleők voltak, s asztalhoz ülve mindnyájan kedélyesen beszélgetének s fogyaszták a derek háziasszony gondoságának magyaros zamatu gyümölcsét — a jó borát.

A fiatalok itt jobban és jobban megismerkedtek, s bizonyára kellemesen emlékeztek vissza a vidám csocogással fűszerezett ebédre, a hol Andor a hőgyék j indulatát, ugy csinos külsejével mint egészséges szellemével a maga részére meghódította.

Ebéd után Andor az öregekkel társalgott inkább mint a hölgyekkel, nehogy szoknyahősnék tarták; habár szíve ott időzött is — Irmanál.

Csak néha néha találkoztak tekinteteik, melyeket félve loptak egymásra — és ök érteittek mit beszélnek szemek.

A vendégek eltávoztak végre, s Andor dolga után látott, de gondolataiban Irnával foglalkozott.

Andor a nőten ifju emberek körében nagyon ritka, szabatos, kifogástalan életet vezetett. Kerülte a zajos mulatságokat, grand ivásokat, kártyát; szóval nem keveredett semmiféle kór helykomániába; egyedül hivatásának s szelleme

magasabb művelésének élve, nem esoda, hogy mindenki becsületet, szeretetet kívivta. Helikon leányai a deli, hollőfűrtü ifju iránt mindinkább és inkább nagyobb érdeklődéssel vi ellettek, s többet közöltek benne eszménüket megtestesítve láttak, közeledtek hozzá és ő — egyedül Irma emlékeztetének élt, kívül néha napján találkoztak csak.

Mely érzelem honolt szívében Irma iránt... szerette... kimondhatatlanul szerette; de azt csak önmagának vallotta meg s Irma előtt érzelmeit mindenkor a hódoló tisztelet látvólával burkolta be.

Gyér találkozáaik alkalmával azonban mindkettőjük szívében megrögzött a hur, melynek andalító hangját nem bírták elfojtani, s ilyenkor mégis feszeltenebbül s bizalmasan társalkodának — minek vége minkeztől részéről mégis csak vallomás lön.

Andor uzzott a boldogságban, s Irma nem kevésbé. Nékuözhetlenekké lettek egymásra néve s Andor a sokaktól irigyelt szabadalommal melyet oly ritkán vett eddig igénybe, gyakrabban kezdett éni; ... többször megátogatta bérleőket.

De a látom elérte. Irmanak anyja látva leányának Andor iránti mély érzelmét; ellenséggé lön, ugy fűzven okoskodásai, hogy egy szegény iródiák, ha még oly becsületes, jellemes legyen is az, s ha később felivheti is — még sem való egy pénzarisztokratá leányához. Hanem hiába! A szerelem varázsa mindig képes megküzdenni a bolond nagyravagyás s a sárga gyűlölet indulatával.

Irma nem hagyta magát kapacitálni; ő h

maradt érzelmeihez. Anyja okoskodásait a szerelmadta érvekkel elfogatta meg.

A bérleő látva, hogy így semmi sem meg, más módon törtétejt. Nem kelle sokáig gondolkodni, mert ő is, mint Éva anyánk minden leánya, leleményes ésszel áldatot meg a Teremtőtől — mihamar letálatta magát.

Andor becsületének megrontását s tisztá jellemének megfertőztetését tüzte ki czélú, ugy gondolkodván, hogy Irma egy becsületes, jellemtel emberől önkény fog elfordulni, s ha visszagondol is rá — mindig megvetéssel teendi azt.

— De hogyan vigye ki szándékát?... ez volt a hőkénő!

— Ha mirevalók az emberi égnek azon méltán szánandó egyenei — monda magában ujjával gondolkozó homlokához bökve — kik egy köcsög tejt, egy kis kendőszel tisztart avagy darabka lépésmezért a legbecsületesebb embernek is kibombolják az ingét?...

Miért ne tehetnék ezt Andorral is?... ő sem különb másnál!...

Tervének kiviteleére legalkalmasabbnak tartotta az öreg Dorkát, akivel az imént találkoztunk.

E bice bábza vén asszonyának beszélte el a bérleőnek — „a köztünk legyen mondvá” elvet erősen hangulyozva — hogy az új irnok a milyen csinos külsőleg, ép oly rut becsőleg...

B...a.

(Folyt. köv.)

átoknak is, nem ugyan a maguk becses személyére nézve, hanem úgy általában a stólat tekintve.

Bőségek jó termései? Azt elhiszem hogy jól esnek a mesterembereknek, a hivatalnoknak s egyáltalában mindazoknak, akik készpénzből vagy hitelből, de piacról élnek; de hát mit szóljon a termelő, a ki jól tudja, vihar és jégeső a „mindennapi kenyérünk” (mint tesszem az üvegesnek)! Friss egészségben tartsa meg az anyóst, a nagybácsit, vagy pedig az oly kedves patikusnak is juttason egy pár jó napot?

Hát még a czikkirő hogy ne jönné zavarba? Hisz neki semmiféle osztálylial sem szabad elrontania a dolgot, mert mindig annak kell szem előtt állnia, hogy hó! hó! Ez az idő épen a praenumeratio ideje! Eszeden légy Kupa!

Mit kívánjak hát, hogy Pál is gyönyörködjék benne s Péter se haragudjék? Socrates mindig jó barátom volt. Most is hozzá folyamodtam jó tanácsért, mit mondjak, hogy a cecake is jóllakjék, a káposzta is megmaradjon?

Visszagondoltam szavaira s eszembe jutott a legbölcsebb szava, melyet mintha csak a czikkirő kedveért gondolt volna ki:

„Kedves jó barátom, azt kívánod, mondanám meg, mi minden kell arra, hogy az emberek magukat boldogoknak érezzék? Egyetlen egy szóval mondom meg: **Megelégedés.**”

A „Muraköz” szerkesztősége is csak ezt kívánja önöknek.

Egyesületi élet.

A nőegyesület által kibocsájtott gyűltőiv szerint a szegény gyermekek felruházatásához adományokkal járulni a következő egyesületi tagok szíveskedtek: Göncz Lajosné, dr. Krasovecz Ignáczné, Muray Róbertné, Ziegler Kálmáné 3-3; Szeivert Antal, Vranesics Károly, Pecsornik Ignáczné, Hackl Szidónia, Sárosi Lászlóné, Schullégg Viktória. Szy Sándorné, Zozoly Mária 2-2; Baumhack Matild, Bencsák Szilvia, Bernyák Károlyné, Czike Edéné, Kolariacs Mihályné, Mayer Sarolta, Margitai Józsefné, Németh Istvánné, Nuzsy Mátjáné, Pálya Mihályné, Pecsornik Károlyné, Probszt Ferenczné, Prusatz Matild, Szeivert Antalné, Szilágyi Vilma, özv. Tódor Józsefné, Tódor Róza, Wollák Rezsőné, özv. Ziegler Lajosné 1-1 frtot; Molnár Józsefné 60; Bencsák Teréz, Czvetkovics Antalné, Bölcs Sándorné. Dole necz Betti, Fejér Ágnes. Hübnér Károlyné, Mencsey Károlyné, Molnár Mária 50-50; Bellák Anna, Bellányi Róza, Bosnyakovics Amália, Grész Lászlóné, Tóth Riza, Zrinyi Jánosné, 40-40; Bors Anna, Novák Jánosné 20-20 krt; összesen 47 frt 60 krt. Amidőn ez adományokat nyilvánosságra hoznók s nyugtáznók, fogadják a szíves adakozók a nőegyesületnek hálaival párosult mély köszönetét.

Csáktornya 1890. decz. 24.

Az elnökség.

A. K. I. S. igazgatósága f. hó 21-én rendes havi ülést tartott, mely alka-

lommal a főyő ügyek letárgyalásával a jövő közülés napja is meghatározottat. E szerint az évi zárszámadások s a jelentés tárgyalására összehívandó évi záró-ülés jövő évi január hó 25-én délután 4 órakor tartatik meg a közs. elemi iskolában, melyre a tagok meghívattak. A közülés tárgysorozata a következő: 1. hitelesítőtagok kijelölése; 2. Az elnök jelentése; 3. a zárszámadások bemutatása; 4. a számvizsgáló bizottság jelentése; 5. Indítványok.

KÖLÖNFÉLÉK.

— **Boldog új évet** kívánunk lapunk minden olvasójának, előfizetőjének és t. munkatársainknak! Kérjük lapunk jóakaróit, legyenek szívesek lapunkat az új esztendőben is anyagilag és szellemileg támogatni! Lapunk előfizetési ára a régi marad (egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt) Ezután lapunk állandóan jelen, megnagyobbított alakjában fog megjelenni Főmunkatársakul Zrinyi Károly urat (a magyar részre) és Glád Ferencz urat (a horvát részre) sikertült megnyerni, kikkel vállvetve igyekezünk lapunkat a haladás útján megtartani és annak jó céljait teljes erőnkkel szolgálni. — **Kiadónk** amaz ígéretét van szerencsénk még jelezni, hogy lapunk kiállítása körül áldozatot nem kímélve, mindent el fog követni, hogy az az igényeknek megfelelő legyen. E végből a legközelebb új betűk beszerzését megígérte. A hátralékok és új előfizetések beküldését kérjük! T. olvasóinknak még egyszer szíves hajlamaikba ajánlván „Muraköz”-ünket, maradunk teljes tisztelettel:

A szerkesztő és kiadó.

— **Nyilvános közönet.** A helybeli nőegyesület az Akademia című magyar asztaltársaság s a népfőlkéző egyesületének tek. elnöksége az elemi iskolába járó szegény gyermekek felruházására tekintélyes összeget gyűjteni szíveskedtek, a meyen vásárolt lábbelik a nagylelkű gyűjtők s adakozók intenciója szellemében az elemi iskola tanestűlete által kiszemelt gyermekek között tényleg ki is osztottak. A kisdégek nevében a szív nemességére valló eme önzetlen tény kért fogadják a szíves gyűjtők és adakozók a közs. elemi iskola tanestűletének legforróbb köszönetét. Csáktornya, 1890. decz. 23.

Az elemi isk. igazgatósága

— **Az egyszékes** téli idő, mely sürtt haviavásban s kemény száraz hidegben nyilvánul, a mult héten igazán beköszöntött. A föld vastag hótakaróval van borítva s az időjárás amellet hirtelen oly hidegre fordult, hogy a hőmérő 7 ről 15-ra is emelkedett egy éjszaka. S ezen alacsony állása a thermometerek folyton variál, hol emelkedik, hol esik, de mindig mélyen a 0 alatt. Csikorog a hó a talp alatt; vigan csuszának a szánok a városban minden irányban s ha panaszra volna is okunk amiatt, hogy fogy a fánk és szentünk, legalább abban lelünk némi kárpótlást, hogy ez az ünnepi hangulatoknak emeléséhez nagy mértékben hozzájárult.

— **Vasuti** megállóhely a Perlaki-utca végén. Ez ügyben — mint haljuk — mozgalom indult meg kereskedőink körében azon célzánk elérésére, hogy kieszközöljék, miszerint az Ukk felől jövő vonat a Perlaki utca végén rendszeren megálljon s a város lakói innen mehessenek a városba. Az eszme nem rossz, de sőt igen célirányos, kivált az okból, hogy az országut megnyújtott s a gyalogjárónak újból való

létesítésére az intéző-körök részéről absolute mi sem történt. A megpendített eszme megérdemelné, hogy feledésbe ne menjen, mert mégis csak kellemesebb volna, kivált este vagy éjjel, a városon végig haladni, mint a lámpátlan ország-és ujton a város felé a sötétben botorkálni.

— **Városi képviselő-testületi ülés.** A város által f. hó 23-án d. u. 3 órakor nagy érdeklődés mellett megtartott városi közülés a népszámlálásra vonatkozólag a városbíró által előadott tervezetet elfogadta s a népszámlálást az intelligencia szíves közreműködésével végzi — A községi közbizottság miként való felépítésének tárgyalását a jövő évi január 24-iki ülésre halasztja. — Az 1890. évi zárszámadások megvizsgálására kiküldött számvizsgáló-bizottságba Alszegey Alajos, Gráner Miksa, Hirschmann, Nuzsy Mátjáné, Szilágyi Gyula Wollák Rezső és Ziegler Kálmán választottak. — A közs. elemi isk. tanítók korpótléka tárgyában a közs. iskolaszék által kidolgozott tervezetet egyhangulag magáévá teszi — A helybeli önk. tiszótlóság közgyűlésének szellemében annak elnöke Sárosi László által a behozni szándékolt kényszertiszótlóság eszméjét célzó indítványa megvitatás céljából a főt említett közülés tárgysorozatába vétetik föl.

— **Tanügy.** Hogy városunknak a kor színvonalán álló előjárósága s képviselő-testülete a tanügyért mennyire lelkesedik s annak felvirágoztatásával lakossága műveltsége emelésén mennyire fáradozik, ujjában ismételve bizonyította be azzal, hogy a közs. elemi iskolai tanítóknak a korpótlékot megszavazta. E szerint egy-egy tanító állás 600 frt törzsfizetés, 200 frt lakásbér s az elsőfől járó és 30 évi szolgálat után 300 frtra emelkedő pótlékból álló javadalmazással van ösztökölve. Ez örvendetes ténynek tudomásul vételével megemlítjük ezt egyrészt azért, hogy e fontos határozat a tanácsterem falai közül világga is menjen, hogy e példa másrészt utánzásra találjon megyének más vagyonos városaiban is, ahol a tanügyet szolgáló férfiak anyagilag bizony állásuknak meg nem felelő mostoha ellátásban részesülnek.

— **Tanítói nyugdíj-alap** Miután a tanítók nyugdíjilleték hátraléka évről évre mindinkább szaporodik, a jövőben a miniszter — mint haljuk — akként szándékozik ennek elejét venni, hogy ezental a tanítók járulékait is a községt tartozik majd megfizetni, melynek alkalma van azt a tanító fizetéséből egyszerűen levonásba venni

— **A téli ruházatnak** a szegény gyermekek között való kiosztása úgy a nőegyesület, mint a kisdédvő-egyesület részéről mult kedden, decz 23-án délután 2 óra után ment végbe. Az első egylet ünnepele a közs. elemi iskolában, az utóbbi saját kisdédvő intézetében folyt le. Mindkét helyen kicsiny, de válogatott közsönsg gyűlt egybe, mely jobbára választmányi tagokból állt. Jelen voltak a kiosztáson: Bernyák Károlyné, Czike Edéné, Göncz Lajosné, Hackl Károlyné, Kollarits Mihályné, Mayer Salamonné, Sárosi L. né, Wollák Rezsőné, Ziegler K. né urnók, Polyák Mátjáné, Schwartz Albert dr. Mindkét helyen az egyesületek titkárai Jeney Gusztáv s Zrinyi Károly rövid szavakban méltatták a nap jelentőségét s megköszönték a jótékonyságot, melyet a nagylelkű közsönsg egyenként meg testületileg is a szeretet s könyörületesség nevében ez alkalommal ismét gyakorolt — Az elemi iskolában a

nőgyelet által gyűjtött összegből 30 az „Akademia” című magyar asztaltársaság perselyéből átadott pénzből 9, a „népfelkelők” gyűjtése révén 5 gyermek kapott lábbelit. A kiseddodában a Muraközi asztaltársaság által gyűjtött 34 frt 26 ktból a Ziegler Kálmán és Sárosi Lászlóné urnók részéről felajánlott ruhananyagból 5 leány és egy fiu kapott meleg ruházatot s csizmát.

— **Hírvetés.** A csáktornyai járás állandó gazdasági tudósijának a földm. m. kir. minster Tóth István csáktornyai urod. tisztartót nevezte ki.

— **A helyb. izr. hitközségnek** f. hó 25-én tartott ülésén a hitközség elnökének Benedikt Ede választatott meg.

— **Bélyázat** nyitott Botornyán postamesteri állásra.

CSARNOK.

Részlet Mikszáth előszavából.

(Az „Almanach”-hoz.)

Addig-addig vergődtem a különböző genrek közt, hogy melyikre volna valami talentumom, míg végre kiált, hogy az „előszavakra” vagyok születve.

Eleinte nagy röstelkedve írtam egy-kettőt, mert nem tartom magam elég öregnek az ajánló szerepére, a közönség pedig nem tarthat elég tekintélyesnek, de végre mindenbe belesokkik az ember, most már olyan pompásan játszom a veterán és tekintélyest, mintha gyerek korom óta mindig ezt csináltam volna.

Népszerűségem e nembem kezdett a tetőpontra érni. Mindenki velem íratta az előszót. Örültem babáimnak, csak néha ejtett gondolkodóba némely eset.

Egy öreg falusi lelkész imakönyvet adott ki. Ez a kis könyv az én jámbor előszavammal indult meg, a híveket az igaz utra vezérli.

Nemsokára egy fiatal szépségnő emlékirataihoz írtam párkos előszót. Elolvastam, hát biz ez a könyv éppen megfordítva, arra való, hogy az igaz utról térítse el az embereket — az én előszavammal. Ejnye no, mit fog rólam gondolni a mennyi gondviselés?

Többet nem bocsákoztam ilyen dilemmákba. Maradok ezután az én kezdő novella-íróimnál, a kiknek számára mindig jut egy-egy bizelgő flokkulus. De miért is ne dicsérem e jó fiúk könyveit? Nekik örömet szerez, nekem pedig gyönyörűséget. Bocsásatok meg Charonnak, aki lelkeket szállít csónakán az alvilágba, ha minden lélekhez így szól utközben: „Derek életra való lélek.” Es bocsásatok meg nekem, aki szinte lelkeket szállítok az alvilágba (a könyvkereskedők pince-magazinjaiba) ha azt találom nekik mondani: „Derek könyvek vagytok, megérdemlétek, hogy helyet kapjatok a szalonok asztalán.”

Ezen methodusra dolgoztam egész mai napig, midőn teljesen összetört egy sajtársítást. Rám üzen a „Singer és Wolfner” cég, hogy itt a negyedik esztendő, jön megint az Almanach harangoztat be a szokászerint előszóval, aztán ha beharangoztam, menjek be én is a misére. Azaz küldjék egy novellát is.

Jó jó, de nem olyan könnyű már ezen a harangon még egy új nótát kiverni.

Elkezdek gondolkozni. Az a kedvenc ötletem támadt, hogyan kellene megírni egy az előszót, hogy a novella is benne legyen? Vagy a a novellát olyan furfangosan megkomponálni, hogy előszó gyanánt szolgálhasson? Legyen egemes, szereplejten benne egy alak, de benne legyen az Almanach díszereje is. Egy bók a közönség, egy bók a kiadónak, egy bók az íróársaknak. Hiszen csak ennyiből áll az.

Már éppen köválygott a is a fejembe valami terv, midőn egy kopogtatás az ajtón egyszerre elkergette.

— Szabad!

Hörrihorgas természetű, falusias kinézésű ur nyitott be:

— A képviselő urat keresem.

— En vagyok.

— A nevem Varga Péter. Tudom, nem találja el, miért keresem ...

— Dehogy nem; könyvet akar kiadni és előszó kellene hozzá ...

— Nem; nem. Ösmerem az előszókat, olvasom, cainos dolgok és éppen azért bátorídotam ide.

— No ugy-e mondtam.

— Igazán nincs előszóra szükségem, de a collegialitással fogva ...

— Ön is író?

— Községi jegyző vagyok, de egy kis hajba kerültem. El vagyok itélve a kuria által, protekcióért jöttem, kegyeskedjek pártolni a miniszternél a kegyelmi kérvényemet.

— És mi a bűne?

— Az a mi az öné ... csakhogy én szerez csöten rajta vesztettem.

— Hát mit követelt el?

— Hamis pakszusokat gyártottam.

— Hamis pakszusokat? pattantam fel. És ön elég vakmerő azt mondani, hogy ugyanezeket cselekedtem.

— Igen igen — felelte azelőtt — csakhogy ön könyvekhez írja a hamis pakszusokat és ezért el nem itélik, de nevezik „tehetséges” írótarunknak. mig én a jószághoz írom a hamis pakszusokat, a miért elítélik és imposztoroknak neveznek. Hja hja — sóhajtott fel Varga Péter nagy szomoruan — az osztályosság nem egyforma!

Ez a kis epizód egészen megrendített. Az ördögbe ennek a Varga Péternek van valami igazja!

Ami eddig történt, jóvá nem tehető, hanem ezentúl, megfogadom, csak az igazat írom meg az előszavakban.

Az igazat? De vajon lehetséges-e? Próbáljuk meg mindjárt az Almanachnál. Érdekes, de nekem könnyű, kiállja.

Lássuk csak, mivel kezdjem! A Singer és Wolfner t. barátaim beharangozási üzenetéből szőjök egy templomi hasonlatot, hogy olyan a magyar irodalom, mint egy rácz templom, a niből a ráczok már kihaltak s csak egy sátoros ünnepeken lehet még néhányat összehozni ...

(Ej, ez nem jó kép, mert az igazmondás folytán még kiülne, hogy a meglevő ráczok se igazi ráczok már mindnyájan.)

Talán jobb lenne valami természetesebb kezdet, például ilyesforma: hogy itt az „Almanachban” gyűlünk össze évenként szűrt után, akik még vagyunk, akik még kaplunk az irodalom szőlőjében, de bizony valamennyiünknek rozsdás a kapja, mert keveset dolgozunk s ami kis termés van, nem hogy abból csupán kóstolót nyujtana az „Almanach”, de szinte belefér ...

Mikszáth Kálmán.

IRODALOM.

— Az Almanach ez ideig, 1890 re szóló kötetében is találkoznak az írói társaságban a új emberekkel, nem olyan újakkal, kiknek első munkája itt lát először napvilágot; csak annyiban újak ők, hogy most kerülnek először ebbe a speciális társaságba. Herceg Ferenc, Margitay Dező, Döcsey Lajos, Kozma Andor ismert nevek irodalmunkban. Herceg Ferenc az Almanachba a „Gentleman” című novellájával köszönt be. Csizsolt, művelt, stílusa, gördülékény előadású módja ezáltal is a régi és a „Gentleman”-ban pompás kabinet-képet rajzol a katona-életből. Margitay Dező régi író, kit az Egyetemes Regénytár olvasói is jól ismernek. „Egy nagyon szerencsétlen ember” humoros rajzat adja élénk vonásokkal. Döcsey Lajos a költő és színmű-író „Miss Mary” című novellájával, dióhéjba szorított regénynek gazdagítja az Almanach tartalmát, komolyan érintve egy a sokak előtt egeknek lettszó társadalmi kérdést. Kozma Andor, a fiatal poétanemzedék egyik legféltőbb alakja „Napok, évek cím alatt megkapó kis képet rajzol egy vak koldusról meg a vezetőjéről. Az Almanach régi gárdájából egy egész nagy társasággal találkozunk. Ott van először is Jókai mester, ki minden évben vezet a sorf. „Csel Csát” cím-mel tréfas rajtot vet élénk a yankee életből, az ő utóérhellen, lefikéncselő elbeszélői modorában, melynek egyik itka a folytonos, újabb meg újabb meglepetés. Gyarmathy Zsigáné, a komoly tehetségű írónő máhús képet vázol „A temetőben” cím alatt. Vadnai Károly „Az örökös tanában” egy család szomorú végzetét írja le a magvas írói talentum egyszerűségével. Murai Károly a „Gyermekszerelem” című hangulatos rajzzal nyert meg az olvasó kétszését. Berozik Árpád „A kinek pénze van” című jókedvű, gunyoros tollal. Agai Adolf az első Almanach „Tudós pinceszé”-éhez pendant képet rajzol „A kávéház osztolpá”-ban. Hovsi József „Sul Mare Lucica”-ja kedves, élénk hangú elbeszélés a javából. Sebők Zsigmond „Mecé”-t ir egy piros irkáról, meg egy öreg rabról. Rákosi Viktor az ő sajtárságos „blaque”-jával, egy Koesárdon — nem látott „Napfogatközás”-t ir meg saporkázó tréfasággal

Bárony István, a bámulatos termékenységtű tárczíró „Egy sánta lábáról” cím alatt pompás falusi képet rajzol éles megfigyeléssel. A tizenegy íróhoz csatlakozik humoros előszóval — melynek egy részét fentebb közöljük mutatól — és a kötet végére csapott rajzjal — „A szemérmesszony” — Mikszáth Kálmán, az Almanach szerkesztője. Mint e szerföltő rövid vázlat mutatja az Almanach ez idej kötelete kiválóan gazdag és változatos. Ennyi és ily sokféle anyag ritkán van együtt egy kötetben. Szinte egész kis könyvtár. A 16 ivce terjedő irodalmi részt megelőzi a rendes naplári rész. A kiállítás, diszes kötés becsületére válik a kiadó Singer és Wolfner czégnek. Ára 1 frt.

— **Melyik lapra tesszünk elő?** Most kell eldönteni ezt a kérdést, itt az új esztendő. Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva aránylag a legolcsóbb magyar lap az „Egyetértés”, mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lép. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatosasága, kitértősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. A parlamenti tárgyalásokra a legérzékenyebb s emellett hí tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Közgazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvendő. A magyar kereskedő s gazda közönség nem szorul többé idegen nyelvtű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem is versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mind a zt az „Egyetértés”-ben, amire szüksége van. Két-három regényt közöl egyszerre, ugy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt kapnak az „Egyetértés” olvasói. Aki a világ folyását gyorsan és hitelesen akar értesíteni, fizeszen elő az „Egyetértés”-re, amelynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., egy negyedére 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénz-k az „Egyetértés” kiadóhivatalába — Kecskeméti-utca 6. szám — küldendő. Mutatványszámot a kiadóhivatal egy hétig ingyen és bérmentve küld.

— **Az En Ujságom-nak,** Benedek Elek és Pósa Lajos e kitűnő gyermeklapjának első évfolyama fekszik előttünk s örömmel konstataljuk, hogy a várakozásnak, mit a laphoz megindulásakor fűztünk, teljes mértékben megfelelt. A szerkesztők, kik nálunk leghivatottabb művelői a kiválóan nemzeti irányu gyermekirodalomnak, a legjelesebb írókat igyekeztek munkatársakul megnyerni s megalázkodással látjuk, hogy a magyar írók tudnak írni, nagyon szépen írni a gyermekeknek is, csak legyen aki őket buzdítsa. Az egész évfolyamban nem találkoztunk egyetlen egy fordított dolgozattal sem, amire nem is volt szükség, oly nagy írói gárda csoportosult „Az En Ujságom” köré. Csak néhányat említettünk a diszes névsorból: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Jakab Ödön, Margitay Dező, Rákosi Viktor, Rudnyánszky Gyula, Radó Vilmos stb. A szerkesztőség különös gondot fordít a képek magyarosítására is s több jeles művésztűn eredeti rajzával találkozunk. Valóban az évforduló alkalmából melegen ajánlatjuk s szűlők és tanítók figyelmébe e kitűnően szerkesztett lapot, mely valóságos nemzeti missiót teljesít s emellett pedagógiai szempontból is kifogástalan. Nemcsak a legjobb, de a legolcsóbb gyermeklap is „Az En Ujságom”, levén előfizetési ára negyedére 1 frt, félére 2 frt, egész évre 4 frt. Az előfizetési pénz „Az En Ujságom” kiadóhivatalába (Singer és Wolfner cég, Andrássy ut 10.) küldendő.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAY JOZSEF.
Főmunkatárs ZRINYI KÁROLY.

MEDJIMURJE

Urednička pisarna:
 Glavni urednik: *Antoni Hala*,
 urednik: *Stjepan Šušteršič*. — S urednikom
 ne treba svaki dan govoriti med
 i i vraga. — Sve pošiljke
 treba sažaliti najviše, naj
 više na ime Margitke
 Glavni urednik u Čakovcu.

Redakcija:
 Kraljica *Margitke* Filipova kam se
 prodaje i običane pošiljke.

Predplatna cena je:
 Na celo leto 4 K
 Na pol leta 2 K
 Na četvrt leta 1 K
 Pojedini broji koštaju 10 kr.
 Običane se poleg pogodbe i
 računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i poučljivi list za puk.
 Izlazi svaki tjedan jedanput i to: u svaku nedelju.

Štampani glosnik: „Medjimurskoga podpomagaćućega činovničkoga društva“, „Čakovečke Sparkasse“, „Medjimurske Sparkasse“, „Doljno-Medjimurske Sparkasse“
 i „Podpomagaćućega društva“, „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

K novomu letu.

Minul je eto tak željno očekivani Božić; sprevali smo ga koj bolje, koj gorje. Bogataš v cifrastih svojih palačah vu izobilju svega dobra i svih nasladnostih, siromak vu prostoj kolibici polek drobnice božjega dara — svi prepravili smo preodičeni dan, svih nas srca v jednu misel, v jednu čut stopljena, odpopčevali smo:

Slava Bogu na visini
 a mir ljudem na nizini,
 koji dobre volje jesu!
 Koji dobre volje jesu.

Ob, da bar nebi bilo na zemlji človeka, koj bi od sebe protivno izreči moral na ovaj lépi dan!

S lěpim spomenkom vu duši preodičenoga svetkovanja božićnoga šetujemo eto prama koncu ovoga leta. Vu nas je živi spomenek svih vugodnostih, svega dobra, koje smo ovo leto vživali, ali kak teški kamen tišči nam srce zmišljanje na žalosti i nevolje, koje su tolikim vu dé došle.

Tu nam nehotomee na vustā dođu misli: Oh Bože! Odrvni od nas ovo novo ljeto sve žalosti i nevolje! Brani pobožni puk svoj kiščanski. objači ga, da potež kočé življenja svojega strpljivo podnašati bude mogel!

S ovimi rečmi dohadjamo mi dragi Medjimurci k vam ter vam ovde iz dna duše dopričamo najtoplešu gratulaciju k novomu letu.

Želimo iz srca, da vas minu sve žalosti i nevolje, da vam gospon Bog blagoslovi familije vaše, polja vaša, sve trude vaše. Daj vam Bog novo nadošlo leto do kraja srečno i zadovoljno sprevaliti; daj Bog, da se nišče nebude našel, koj se nebi k budućemu Božiću pak veseliti mogel, naj nebude človeka na zemlji, koj vužgan vručom ljubavju prama dragomu Bogu, nebude opet s veseljem zapopčeval:

Slava Bogu vu visini,
 a mir ljudem vu nizini,
 koji dobre volje jesu!

Lenost.

Lenost ved i vu katekizmušu med sedem glavnih grehov spada, i jako vredno, ar je to vratja blazina, na kojoj kada si taj greh počiva, baš onda iznese najpogibljiveša jajca.

Izgleda ponizno milosrdno i mirno. Vidi se, kak da nebi nikoga bantuvala, i sama prosí, da nju takaj nigdo naj ne uzmiriva.

Nego je ipak potajna, zlo želeča, najte njoj verovati! Ar kaj god velikoga bi včiniti mogli, ona vaigdar protugovori.

Od sada je drvo morati presuditi. Karanje Božje. »Da si s potom čela imaš skrbeti kruh« je najveći blagoslov za človeka.

Delo je naš anđel čuvar. Počinka rada obećuje lenost, nego krivo, ar po dobrim delu imamo samo vugodni počinek, koj pako nikaj nedela, on mrtvo živi. Lenost je tupost tela, a tupost je lenost duše, tupost anda i lenost jesu brat i sestra.

Gospodarstvo.

Kak moramo krave hraniti, da dobimo iz mlěka dober puter?

Sljedećih 13 punktumov moramo na pameti imati:

1. Vsake fele pokvarjene krme, kak je na pr. zmržnjena, gujila repa i krumpir, moramo odstraniti.

2. Ako krave hranimo s takvim jelom, koje vnego vode sadržava, kak su odpadci repe, ili pak dajemo ščavu onda od ovoga se mora malo davati; ali stim više suhe krme.

3. Gdo s kalarabom krave hrani, mora mēru si i odrediti i vu naznačeno vrēme hraniti, — ako pak v pamet vze-me, da krave ved s tekom (apetitom) ne jedu, onda se mora s drugom krmom zamieniti; ar je sigurno, da koloraba ima hudi upliv na mlěko.

4. Ako se ščavom hrane krave, onda je jako potrebno jasje vu čistoci držati, da nebi zasmrdelo; stoga je potrebno najmenje jedanput vu tjednu s vapnenom vodom jasje namazati.

5. Vsake fele repe, koju za krmu rabimo moramo smēšati sa slēmom sečkam i to osmu stran težine od repe.

6. K tešini krumpira moramo polovicu od te težine tuliko sečke primešati. Ako vu veškoj meri podajemo krumpira, onda je dobro prvlje ga popariti.

7. Štota od fažulja (graha) i gračca nesmemo doječim kravam davati.

8. Vu zimi, osobito kada krave vnego sēno i slāmu jedu, puter lahko otvrdi. Zato nesmemo zamuditi, da poleg krme nebi dali fertalj ili pak jeden funt pogāe iz repice kravam; ar ovo vnego pripomaže k delanju putra, od česa se menje tvrdi puter prigotavlja.

9. Zvun sēna, preporuča se pridodavati krmu i posjce, navlastito pšenične poseje, žitni šrot, osebujno pak zobeni šrot.

10. Graščov šrot i vu velikoj meri ječmene slāme nesmemo davati dojnicam kravam.

11. Nadalje imamo na sljedeće izprbanje paziti:

Od mljeka onih kravah, koje su se hranile šrotom od grašca i grahorke, od hrčanih posejah i lenjskoga semena, dobimo tvrdoga putra.

Od pogāčah iz repice, zobnog šrota i pšeničnih posejah hranjenih kravah dobivamo mehki puter.

12. Dojnicam kravam nije dosta samo jako i hranivo krmu davati, nego je potrebno, da je krma tečna, da je krave s tekem jele bude; zato je dobro poleg toga vsaki dan vu čistu vodu jednu mēricu soli davati.

13. Dobroga i finoga putra budemo za sigurno dobili, ako budemo vu zimi krave hranili vu veškoj meri s dobrim sēnom i zobenom slāmom, a jako malo s repom, mrkvom, zobnim šrotom i s pšeničnimi posejami.

II.

Kaj nesmemo zaboraviti vu zimi pri domaćih živinah?

1. Domaća živina mora podjednomo vu štali na suhom stati, suha staja je vnego bolša od mokre.

2. Friški zrak i topla staja vnego krme prišpara; ar vu hladnoj štali marha vnego vije mora jesti da si primernu toplina telu priskrbi. Vu mrzloj štali niti dojenje niti pivanje nejde vu redu.

3. Hranjenje odredimo si navčk vu stanovio vrēme; a negda nam na pamet dojde. Hranu moramo na dva ili tri reše razdeliti; kada krave jednoga reša pojedu, onda jim se da drugi reš.

4. Kak konji tak isto i rogata marha moraju se i vu zimi česati, snašiti. Vu ljetu su marha na slobodi (na pati), tam njim deže kožu opere, vsaki grm nje počēše ili jedna drugu obliže, ovo se vse vu zimi mora s česanjem, kefanjem nadomestiti.

5. Svetlost i friški zrak je gotovo zdravje za marhu; zato, ako samo vrēme dopušta, moramo marhi to privuščiti.

6. Nesmemo zaboraviti vsaki dan dati malo soli marhi.

Pučke pesme.

I.

Hodi Janko vu nebo,
 Tam bude ti tak dobro;
 Tam buš sve dobro imal,
 Nikaj nebuš ti delal.

Konec bude oranju,
I težkomu kopanju;
Tam more: dost štruklje jest,
Ne ti treba kruha grizt.

Ne ti treba kopati,
Nego grozd, e sobati;
Moreš dob o vizo pit
A ne ga treba platit.

Vino curi kak voda,
Iz tokajskoga brega,
Piti budu te zvali,
Tebi hip! hop! kričali.

Prepelic je pečenih,
Jerebica prelèpkih.
Ovaj z stakla napija,
Drugi čeber'ponuja.

Jeden angelek žvegla,
Drugi igra dudasa.
Oni svi tam tancuju,
Tak se lépo raduju.

II.

On.

Oj Marica, klinčec lépi
Prosim te! me nutri pusti!
Ar je meni zima stati
Pred zaprtimi ti vrati

Vu toj lehkoy opravici
I vu béloj rubačici.
Mrzel veter popuhuje,
Da mi se télo sdrhuje

Ona.

Ako ti je zima stati,
Pojd si na vrt hruske brati.

KAJ JE NOVOGA ?

Post. čitateljem!

Srećno novo leto želimo svim našim post. čitateljem i predplatnikom! Prosimo naše čitatelje, naj dostojno nas i vu novom letu podupirati! Cena naših novin ostane i na dalje: za celo leto 4 frt, na pol leta 2 frt, na fertalj leta 1 frt. Od vezda počemš bude naš list stalno vu vezdašnjoj vekšoj formi izlazi! Naši glavni suradniki budu vu novim letu: G. Glád Ferencz za horvatski del, a G. Zrinyi Károly za magjarski del. Š njimi skupa bude se uredništvo trsilo, da naš list i nadalje vu napredovanju ostane i čim bol i postane. — Izdatelj naših novin obe a takaj, da bude novine naše vu lepšoj formi ti-ka-l, zato bude si prem za horvatski del nove slova priskrbel. Prosimo post. predplatnike, naj nam zaostatke i nove predplate čim predi pošleju! Kada bi naše »Medjimurje« još je enput poštuvanim Medjimurcom i drugim čitateljem preporučili

ostanemo s visoko poštuvanjem

urednik i izdatelj.

Obustavljen promet.

Medju stacjama Gomboš i Erdut kr. magjarskih orsačkih željeznica, obustavljen je ves željeznički promet na neizvjestno vreme zaradi ljeda, koj plava po Dunaju.

Rimsko grobje.

Pri Verešpataku vu Magjarskoj od krito je na erarskom zemljištu staro rimsko grobje, vu kojem je zakopano više ljudih. Naslo se je i zlatnih i srebernih penez. Min star grof Čaki odposlal je na lice mesta komisiju, da pregleda

Strahovita eksplozija.

Iz San Franciska vu Kaliforniji javljaju amerikanaku grozovitu nesreću. Tam se je razprsnula fabrika puštanoga praha. Pri tom je zrušeno jezero hižah i zaglavilo tri sto ljudih.

Cirkva od željeza.

Jeden katolički misionar otee Garcia, odlučil je, da podigne vu Ke Satu, vu istočnom Tonkinu željeznu cirkvu Parobrod (damsif) »Kosmopolit« već je za taj cilj i tam prispel sa 76 jezer kilogramov željeza. Cirkva bude 55 metrov duga, 20 metrov široka i 15 visoka. Na krovu cirkve postavljeni budu križi, težki 20 kilogramov,

Ogenj vu Sarajevu

Vu Sarajevu buknul je ovih dnevov ogenj vu blizini varaške hiže i kasarne, koji je za čas se grozil celoj okolini, nego pokedob je bilo tiho v éme, ter su ognjogasci vsm naporom delali, pošlo jim je za rukom ognja vgasiti.

Samoubojstvo.

Vu Be u se je strejil jeden penzionirski hulnerski major. Star je 50 ljet živel je vu uredjenih odno'ajih ter je ostavil ženu i dve kćeri. Zrok samoubojstva bil je strah pred sljepotom. Dugo je već beteguval na očih, i bil je strahu, da nebi osljepe!, i zato se je rajši strejil. On je sam dal svoji familiji toj čin na znanje.

Dvadeset i jednoga sina.

Dvadeset i jednoga sina ima vu Elbingu vu Nemškom orsagu jeden židar kak se čita poleg novoga pu koga popisd.

Rimski otec papa.

Iz Rima javljaju: »Oštra zima zadnjih dnevov tak je nepovoljno delovala na zdravje papino, da je njegov doktor izjavil, da se treba pripraviti na najhujše posljedice.

Vkradjeno 750 jezer frankov.

Jedna od prvih londonskih bankovnih hižah poslala je vu Amsterdam via Dover-Ostende 750 jezer frankov vu kistići. Vu Ostendu prijel je kistiću činovnik orsačke željeznice ter je s tom i izdal kvitanciju. Vezda je dalešnja odgovornost prešla na željeznicu. Vu Atverpenu medtimga odkrilo se je pri premetanju pošte, da je kistića izniknulo. Vse probanje, da bi se kistića znašla je zahman. Sumnja se, da je kistiću s penezu vkral tat međunarodskoga tatskoga družtva. Iz Londona došel je vu Ostende jeden englianski policaj, koji vezla išće tata.

Črnogorski knez Nikola.

Pozval je nezavdnja k sebi starešine i druge poglavare ter na p-zdrav njihov nazvestil je puku odluku od neobične značnitosti po Črnogoru. Pohvaliv njihovu do-

sadašnju kur-znost i junačtvu, rekel je im, da je došlo vreme i za vredno delanje, pak ako budu počeli delati, da budu isto tak bogati kak su i slavni. Za tim je odredil, da vsaki Črnogorec iz onoga kraja, gde treje more rasti, ima vsako ljeto posaditi 200 trsov; zvu toga ima nasaditi vsaki brigadist 20, vsaki bataljanski komandant i vice komandant 10, vsaki oficir 5, vsaki stražmešter 2, a vsaki kaprol 1 olivu [maslinu]. (Iz olive se preša fino ulje za jesti). — Po daljoj odredbi kneza, bude vsakomu onomu, koji još ovoga ljeta zasadi 2000 trsov, oprošćena porcija na deset ljet. Jedne Črnogorske novine su zračunale po tom, da bude Črnagora na protuljetje ljeta 1891. b gataša za 4 milijuna trsov i za 20 jezer olivah.

Željeznička katastrofa.

Iz Londona javljaju: Med varoši Halifax i Montreal idući šnelcug je pri Sv. Levisu z mostom skup se vu vodu zrušil. Čeli cug je pod vodom, 40 peršon je mrtvih, a 100 peršon je jako ranjeni.

Sudbina pučkog učitelja.

Ovih danah vumrl je vu M. Boly vu težkom betegu ondašnji evangelički učitelj Henrik Oberndorf. Prvoga oktobra ovoga ljeta 1890-ga bil je vu svojoj 40 ljet stalnoj slu bi ročeni (odpušćeni) od službe, i za zahvalnost na tak dugom vernom službovanju, občina ga pretirala iz hiže, niti mu je ne dopustila črez zimu nutri ostati, — i on vu sili i nevoљи bil je prisiljen vu jednoj štali stanuvati, gde je i od žalosti i nevoļje vumrl.

Tifus vu Pe uhu.

Orsačko sanitetsko družtvo držalo je sednicu (sesiju) zaradi Pečuškoga »Tifusa«, vu kojem je Doktor Jožef Todor sljedeće obznanil. Do vezla je 810 peršon zbetezalo, od kojih je 33 vumrlo, kaj se more za veliki percent vzeti od varaša, koj ima 30 jezer ljudih. Zrok pako te epidemije je pokvarjena voda i velika nečistota po vucicah.

Grabežno umorstvo.

Iz Beča javljaju, da je vu F.Šimendu pri Beču zaklana jedna 79 ljet stara starica i za tim orobljena. Nepoznati razbojnik razbil joj je glavu.

Zrok zenitbe.

Vu jednom selu vu Sleziji zlavali su se jedna vdovica i jeden težak. Vdovica je stara 70 ljet, a ov njeni mladoženja 29 ljet. Gđa su ju nekoje susede pitale, da zakaj opet zamuz ide, odgovorila jim je: »Ah moj krov na hiži je ves raztrgan i treba ga pokrpiti, zato mi je k tomu potreben jeden muž.

Nekaj za kratek čas.

1.

Kupec: »Vi mi anda tolnača dajete kaj bi ovoga papagaja vtiča kupil?«

Trgovec: »Je za istinu, vi budete dobro kupiti.«

Kupec: Jeli pak ov papagaj zna barem govoriti?

Trgovec: Govoriti nezna, nego vse razme,

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közlirre teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak Kollár Katalin férj. Szakács Jánosra végrehajtást szenvedő elleni 100 frt 27 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő mihovlani 68 tk. 54/b hrsz. a. ingatlanok fele 102 frt, 62/b hrsz. a. ingatlanok fele 103 frt, 157/b hrsz. a. ingatlanok fele 94 frt, 233/b hrsz. a. ingatlanok fele 96 frt becsértékben; a mihovlani 69 tk. 54/a hrsz. a. ingatlanok fele 102 frt, 62/a hrsz. a. ingatlanok fele 103 frt és 238/a hrsz. a. ingatlanok fele 96 frt becsértékben az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi október január hó 10-én d. e. 10 órákor a mihovlani község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében ábanatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Csáktornyan 1890. évi október hó 6 napján. A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 743

Arverési hirdetményi kivonat

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közlirre teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak Novák Bálint, Gyurancz Vincze és Novák Mária mihovlani lakosok végrehajtást szenvedők elleni 140 frt 40 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő mihovlani községben fekvő 6 tk. 24 hrsz. a. 237 frt: 110 hrsz. a. 68 frt, 118 hrsz. a. 84 frt; 131 hrsz. a. 11 frt; és 273 hrsz. a. 149 frt becsértékben az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1891. évi január hó 10-án d. e. 10 órákor a mihovlani község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1890. évi október hó 26-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 746.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közlirre teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár végrehajtónak Mekovecz Nándorné végrehajtást szenvedő elleni 95 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő csáktornyai 719 tk. 490/b hrsz. a. Mekovecz Nándor és Vértés Magdolna javára fele részben, és fele részben Kovácsits Ferenc tulajdonán felvett és egészben 358 ftra becsült ingatlan az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi január hó 17-ik napján d. e. 10 órákor a csáktornyai kir. jbiróság telekkönyvtárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1890. évi dezcemb] hó 6-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság. 750

Értesítés.

Ezennel van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, miszerint Morandini Bálint ur helyben fennálló

épitőmester-üzletét

átvettem.

Amidőn kérem hogy erről tudomást venni sziveskedjék, bátor vagyok felemlíteni. miszerint szolid eljárás által töre kedni fogok becses bizalmát elnyeni.

Teljes tisztelettel

Salon Péter
kőmives-mester.

Imam sreću post. obćinstvu na znanje dati, da sem

zidarsku meštriju

gosp. Morandini Valenta vu Čakovcu prekvzel.

Kada bi prosil, da bi to dostojali za znanje vzeti, jesem sloboden obećati da budem se trsil delo moje pošteno zvršavati.

S visoko poštuvaajem

Salon Peter
zidarski mešter.

Miért kedvelik annyira a Horgonyt?

Köépitő szekrényeket?

Mert nem valnak értékteleneke egy néhány nap múlva, mint a többi játékszerek, hanem a gyermekeknek évek hosszú során át mulató és oktató foglalkozási szerül szolgálnak, és a hosszú időtartamot tekintette véve a legolcsóbb játékszerek. Továbbá, mert az igazán pompás minták utánépitése a szülőknek is kellemes mulatságot szerez és mintogy mindegyik szekrény szabályszerűen kiegészíthető.

◀ A ki ▶

egy kevésbe értékes utazás vetele által nem akarja maga magát megcsalni az utasítsa vissza minden szekrényt melynek csomagolásán czezőng valamint gyári jelvényünk „a veres Horgony” hiányzik. — Képes arjegyzékek ingyen és bérmentve.

RICHTER F.A.D. és tsa., BÉCS,
Nibelungengasse 4.

Magyar-Franczia Biztosító-Részvénytársaság.

Tiszteletteljesen van szerencsénk értesíteni a n. é. biztosító közönséget hogy **Csáktornyan**

főügynökséget

szerveztünk, melynek vezetésével t. Heinrich Miksa urat biztuk meg Csáktornyan, ki is a legnagyobb készséggel szolgál fölvilágosítással a

tűz-, jég-, élet- és haláleseti

biztosításokat illetőleg és fogad el ezen biztosítási ága-satokra vonatkozó ajánlatokat a legolcsóbb díjtelekek mellett.

Tisztelettel

a nagykanizsai vezérügynökség.

Osigurajuče društvo Magjarsko Francuzko.

Imamo sreću post. öitateljem javiti, da smo vu **Čakovcu**

glavno opravništvo (agentaturu)

vtemeljili i gospona Heinrich Miksu trgovca vu Čakovcu za našega glavnoga agenta postavili, koj bude s najekšom pripravnostjum služil svakomu s navukom, kaj se osiguranja

ognja, tuče, življenje ili druge nesreće tiče.

On isti takaj prijim'e svakojačko osiguranje iz svih strukah za najfalešu cěnu.

S visoko poštuvaajem.

vodj. opravništvo veliko-Kanizansko.

Nem találhatunk alkalmasabb, értékesebb és czélszerűbb ajándéknak valót, mint egy jó

„KÖNYVET.”

A könyv oly maradandó becsesel bíró ajándék, mely minden más tárgyat fölülmul.

A könyvet nem unjuk meg! nem megy ki a divatból! hanem egy örök emlékül szolgál.

Könyvet rangkülömbőség nélkül

bárkinek adhatunk, mivel az irodalomban találhatunk minden műveltséggel bíró és minden koru egyén számára valami alkalmasat.

Raktárainkat különösen a

K A R Á C S Ö N Y I
és

ÚJÉVI

alkalomra választékosan rendeztem be.

a magyar nemzet legjelesebb
irodalmán

kivül, még az idegen nemzet ismertebb műveit is megszereztem,
ugy szintén választékos gyűjteményt tartok

**ifjusági iratokból, képeskönyvekből, emlék- és
imakönyvekből, fénykép-albumokból**

a legremekebb kiállításban, **írómappákból** (teljesen felszerelve), **íróasztali tintatartók** ól,
valamint a legújabb divatu

LEVÉLPAPIROKBÓL,
melyeket a legelőnyösebb feltételek mellett számíthatom.

Az igen tisztelt n. é. közönségnek szives figyelmébe ajánlva, vagyok tisztelettel

Fischel Fülöp

könyv- és papirkereskedő

NAGY-KANIZSÁN,
Kaposvárott és Csáktornyan.

☛ Vidéki megbízások kiváló figyelemmel eszközöltetnek.